

2003:42

**Interpellation av Désirée Pethrus Engström (kd)
om förbättring av situationen för de schizofrena**

Minst en procent av världens befolkning drabbas av schizofreni. I Stockholm beräknar man att det finns cirka 8 000 personer med schizofreni.

Schizofreni är en allvarlig sjukdom som är mycket plågsam för den drabbade och dennes anhöriga. En bråkdel får stöd och rehabilitering. Praktiskt taget alla mellanvårdsformer har upphört. Med hjälp av olika insatser skulle många kunna leva ett bättre och värdigare liv.

Sjukdomen medför ofta svåra handikapp som gör vardagen mycket besvärlig. Anhöriga tar ett stort ansvar för stödet till denna grupp. Kommunernas resurs är dock ett viktigt stöd för den som drabbats av sjukdomen. Stödet betyder också mycket för den anhörige som kan få avlastning.

För att underlätta för denna grupp behövs fler korttidsboendeplatser i staden där det bör finnas personal dygnet runt, eftersom det är viktigt att få social kontakt vilket i sin tur ökar tryggheten och innebär att personen blir mindre ångestfylld och mår bättre. Enligt en lokal Schizofreniförening kan antalet uteliggare minska om man ser till att korttidsboende finns för denna grupp.

En annan fråga som bör beaktas är att upphäva "stadsdelsarresten", d.v.s. att de drabbade kan välja mellan olika dagliga verksamheter i olika stadsdelar, inte bara i den man är bosatt. Denna grupp kan inte "söka" att få komma till annan verksamhet, utan måste ha möjlighet att kunna välja fritt.

En annan viktig fråga för gruppen schizofrena är att de vill få ett mer välvilligt bemötande och bedömning av rätt till stöd enligt LSS. I Psykiatriutredningen inför Ädelreformens genomförande bedömdes att 40 000 psykiskt funktionshindrade i hela landet skulle ha behov av stöd. Idag har endast 2.300 personer (cirka ett hundratal i Stockholm) sådant stöd vilket visar att denna grupp förmodligen är underförsörjd i detta avseende.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vad är Du beredd att göra för att öka antalet platser inom korttidsboende för denna sjukdomsgrupp?
2. Är Du beredd att arbeta för att ”stadsdelsarresten” upphör så att de schizofrena kan använda alla stadsdelars dagliga verksamhet?
3. Vill Du skapa förutsättningar för att fler ska få rätt till hjälp enligt LSS?

Stockholm den 3 april 2003

Désirée Pethrus Engström